

pen smaak zal echter niet licht 'n vergissing plaats vinden. Maar toch zijn vergiftigingen door Stinkende gouwe meer dan eens voorgekomen, doordat men deze plant voor inwendig gebruik als „huismiddel” aanwendde.

**Heggerank, Brijonia dioica L.** De dikke wortel („Geulkenswortel”) bevat, in verschen toestand, een scherp vocht, dat op de huid ontstekingen veroorzaakt.

Inwendig gebruik heeft ontsteking van het maag en darmkanaal ten gevolge. 'n Ietwat groote dosis kan den dood met zich meebrengen. De wortel en het loof van Heggerank hebben 'n scherp, onaangename, bitteren smaak.

't Is nog niet uitgemaakt of de roode bessen vergiftig zijn; maar in elk geval dienen ze als zeer verdacht te worden beschouwd.

**Pijpbloem, Aristochlia Clematis L.** is zeldzaam en heel weinig giftig. Ze komt voor in luinheggen te Oensel (Schimmert); Puth; Terborg (Schinnen); Merckelbeek (kapelanie); Houthem; Urmond (bij de Ur.)

Ook de gekweekte „Duitsche Pijpbloem,” A. Siphio L'Herit. is slechts weinig vergiftig. Laat men ze gerust blijven aanplanten.

(Wordt vervolgd.)

Nuth.

A. DE WEVER.

### Vergaderingen.

Naar aanleiding van de zoo uitmuntend geslaagde wintervergadering te Maastricht (waarover we, wegens plaatsgebrek in het Maandblad niet nader kunnen uitweiden), werd ons van 'n paar kanten de vraag gesteld, of 't niet mogelijk zou zijn, dat de leden van 't Genootschap in de gelegenheid werden gesteld 'ns dikwijler bij elkaar te komen.

„Op 'n algemeene zomer- of wintervergadering, zegt men, is er zoo weinig tijd, om vragen te stellen, antwoorden te geven, voorwerpen te demonstreeren enz. Zorg daarom voor meerdere vergaderingen, liefhebbers voor die bijeenkomsten zullen er telkens genoeg blijken te zijn.”

Welnu, we kunnen dat licht probeeren. Wie van

Zoo niet onze muschjes!

O ja, die keken in 't eerst perplex, toen ze op zekeren morgen, boven in den kerseboom 'n voorwerp zagen, 't welk wij gewoon zijn een vogelverschrikker te noemen.

Onzekeer fladderden de onthutste beestjes rondom 't vreemde ding, dat daar stond als 'n mensch met lange grijparmen.

Maar hunne ontsteltenis was van korten duur.

In de kleine musschenkopjes wilde de idee geen ingang vinden, dat zoo iets moest dienen, om hen te verjagen.

En 't duurde geen tien minuten of ze zaten alweer in den kers en smulden als vroeger, zich niet bekommerend, om den hoogen hoed en jas en broek, die door den boer met stroo waren volgestopt en bedrieglijk 'n menschelijk wezen verbeeldden.

Immers wat hadden zij vijven van den mensch te duchten!....

Toen ze vroeger in wei en tuin gezocht hadden naar rupsen, waren ze menigmaal menschen tegengekomen. En die lieten hen immer ongemoeid.

Waarom zou 't dan nu anders wezen?...

Ach, in hunne onnoozelheid was het menschelijk egoïsme hun vreemd.

Zij vermoedden niet dat de mensch, door eigenbelang gedreven, hen had geduld zolang ze slechts naar schadelijk gedierte zochten.

onze leden voor dit plan iets gevoelt, gelieve 't aan 't Bestuur te laten weten.

Bij genoegzame deelname (5 tot 6 personeu zijn desnoods al voldoende) zullen we b.v. in Sittard, 't welk met het oog op de spoorverbinding 't meest gunstig gelegen is), 's avonds, op een nader te bepalen dag, geregeld 'n samenkomst houden.

Aan stof ter bespreking op die vergaderingen is er in elk geval nooit gebrek. De Limburgsche fauna en flora zijn daarvoor te rijk.

HET BESTUUR.

### Notenkrakers en Pestvogels.

Volgens berichten uit couranten en tijdschriften wordt ons land weer veel bezocht door Notenkrakers en Pestvogels. Over de aanwezigheid dezer vogels in Limburg zagen we echter geene enkele opgave.

Heeft wellicht iemand onzer leden in den laatsten tijd exemplaren dezer vreemde gasten in Limburg waargenomen?.....

### J. Sturing.

Te Maastricht overleed op 't einde van December l.l. ons medelid, de heer J. Sturing.

In de onderwijswereld was de overledene 'n zeer bekend figuur; als docent had hij 'n naam als weinig anderen. Hij was 'n eerste liefhebber van planten en dieren en schreef hierover in verschillende tijdschriften zeer lezenswaardige opstellen, met prachtige afbeeldingen naar foto's van den schrijver zelf.

In de kunst toch van fotografeeren had hij 't tot 'n benijdenswaardige hoogte gebracht. Hij ruste in vrede!

### OFFICIEEL.

Nieuw lid: Mej. ERNESTINE HENNEKENS, Willem II Singel, Roermond.

Thans, nu ze hun deel wilden nemen van de vrucht, die kon rijpen, juist omdat zij mee opruiming hadden gehouden onder de vernielende rupsen, welke de fruitboomen bedreigden, ging diezelfde mensch zinnen op hun verderf.

En toen hij zag, dat z'n strooman den beestjes geen vrees aanjoeg, wilde hij op andere wijze, de kersen voor zich alleen behouden.

\*\*\*

Lekker hadden de musschen weer gesmuld en met volle buikjes zaten ze op een der uitgestrekte armen van den vogelverschrikker, die hun echter geen verschrikker was.

Daar kwam de boer met iets blinkends onder den arm naar buiten en trad den boomgaard binnen.

Van verre bleef hij staan, keek in de richting der muschjes, bracht met beide handen 't vreemde voorwerp ter hoogte van z'n oogen en.... 't eenige wat twee der beestjes zich later herinnerden was, dat ze plotseling 'n vuurstraal gezien en 'n knal gehoord hadden.

Zwiepend was er iets rondom hen door de lucht gevaren. Gansch verdoofd waren ze met hun tweeën ijlings gevlucht.

De beide broertjes en 't zusje hadden ze nooit weergezien.

Raath-Bingelrade.

JOS. CREMERS.